יום הזיכרון לחללי צה"ל תשפ"ה

מעפילי ארלוזורוב

צאצאיהם ובני משפחותיהם

מבקשים להעלות כאן

את זכר יקירינו.

יִזָּכוֹר

יִזָּכֵר עַם יִשְׂרָאֵל אֶת בָּנָיו וּבְנוֹתָיו, הַנֶּאֱמָנִים וְהָאַמִּיצִים,
חַיָּלֵי צְבָא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל,
וְכָל לוֹחֲמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וַחֲטִיבוֹת הַלּוֹחֲמִים בְּמַעַרְכוֹת הָעָם,
וְאַנְשֵׁי קְהִלּוֹת הַמּוֹדִיעִין, הַבִּטָּחוֹן, הַמִּשְׁטָרָה וְשֵׁרוּת בָּתֵּי הַסֹּהַר,
אֲשֶׁר חֵרְפוּ נַפְשָׁם בַּמִּלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל מִי שֶׁנִּרְצְחוּ בָּאָרֶץ וּמְחוּצָה לָהּ בִּידֵי מְרַצְּחִים מֵאִרְגּוּנֵי הַטֵּרוֹר.

יִזָּכֵר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזַרְעוֹ וְיֶאֱבַל עַל זִיו הָעֲלוּמִים
וְחֶמְדַּת הַגְּבוּרָה וּקְדֻשַּׁת הָרָצוֹן וּמְסִירוּת הַנֶּפֶשׁ
שֶׁל הַנִּסְפִּים בַּמַּעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.

יִהְיוּ חַלְלֵי מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנִּצָּחוֹן
חֲתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

רב טוראי מאיר ירום

בן רחל ומשה

חיל הים

נפל ביום כ"ט בטבת תשכ"ח (30.01.1968)

בן 20 בנופלו

מקום קבורתו לא נודע

אבן לזכרו הוצבה ב בית העלמין הצבאי הר הרצל

בן משה ורחל. נולד ביום ט"ו בתשרי תש"ט (18.10.1948) בבית חולים צבאי בניקוסיה שבקפריסין, לשם הוגלו ההורים מן הארץ כאשר העפילו לעלות אליה באניה "גלילה".

מאיר החליט להתנדב לחיל קרבי הוא קיבל ממשפחתו מורשת עוז וגבורה - (אמו היתה במחנות ההשמדה - וניצלה; אביו לחם בשירות הפרטיזנים ביערות אירופה נגד השטן הנאצי; דודו נהרג במלחמת הקוממיות בקיבוץ מנרה);

הוא התנדב לקומנדו הימי בשעת גיוסו לצה"ל באוגוסט 1966. משם עבר לשייטת הצוללות.
בראשית שירותו בשייטת הצוללות שירת באח"י "תנין;" בה שירת גם בזמן המלחמה.
לאחר מכן הגיעה פקודה לצאת לאנגליה כדי להביא הביתה את הצוללת "דקר" - ומאיר היה בין הצוללנים המאושרים שזכו להיות בצוות צוללת זו.
בהיותו בתפקיד בחוץ לארץ כתב הביתה באחד ממכתביו: "יש ארצות יפות ועשירות עם סדר, שלטון ומסורת של מאות בשנים; אך בשביל היהודים אין מקום אלא בישראל!" - משפט המעיד את אהבתו העצומה לארץ.

ביום כ"ד בטבת תשכ"ח (25.1.1968), כאשר היתה הצוללת בדרכה לנמל הבית בנתיב הים שבין גיברלטר לחיפה, ניתק הקשר עמה ושוב לא נתחדש.

כיון שמאיר נמנה עם חברי הצוות הנעדרים הוצבה לו מצבת זיכרון בתוך האנדרטה לזכר אנשי "דקר" אשר בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים.

טוראי דויד (גינטר) ליוינגסטון

בן פרידה ויוסף

בן פרידה ויוסף, נולד ביום ט"ז באלול תרע"ט (11.9.1919) בעיר ברסלאו, גרמניה.

לאחר שהגיע לארצות-הברית היה לאזרח המדינה ושירת בצבאה.

בימי עלייה ב', כאשר ספינות מעפילים ניסו לפרוץ את ההסגר על חופי הארץ, היה בין אלה שהצטרפו ללחום את מלחמתנו והתנדב באוניות-המעפילים "חיים ארלוזרוב" ו"עצמאות.

אחרי כמה הפלגות להבאת מעפילים שנסתיימו בהצלחה נתפס על-ידי האנגלים והועבר למחנה המעצר בקפריסין. בראשית מאי 1948 הגיע לארץ וביקר בקיבוץ רמת-דוד.

עם עלותו הצטרף למערכות הלוחמים ושירת בחטיבת "יפתח".

דויד גינטר נפל בקרב במשמר העמק ביום ד' בניסן תש"ח (13.4.1948).

מקום קבורתו של דוד ליוינגסטון לא נודע.

בגן הנעדרים לחללים שמקום קבורתם לא נודע בהר הרצל הוצבה מצבה לזכרו.

יהי זכרו ברוך

טוראי זאב (וולף) מורשצ'יק

בן ינטיל ויוסף

זאב, בנם של ינטיל ויוסף, נולד בחודש תשרי תרצ"ב (אוקטובר 1931) בקובנה בירת ליטא.

בשנת 1944, עם חיסולו של גטו קובנה, הועלה עם משפחתו על רכבת לגרמניה. במהלך המסע הנורא הורדו מן הרכבת האימהות והילדים במחנה שטוטהוף, וזאב נאלץ להיפרד מאמו ומאחותו הקטנה. יחד עם אביו המשיך למחנה דכאו שבגרמניה, זאב לא שב לראות עוד את אביו, שנספה שם.

עם תחילת המתקפה של הצבא הסובייטי בכיוון קרקוב ואושוויץ, במחצית ינואר 1945, החלו הנאצים בנסיגה חפוזה מאושוויץ. זאב נשלח בצעדת המוות לגונסקירכן שבאוסטריה, שם שהה עד יום השחרור - 5 במאי 1945.

זאב הצטרף להכשרה ששמה פעמיה לדרך בנתיב "הבריחה", נדד לאיטליה ושם נאסף עם עוד מאות נערים ניצולי שואה על ידי חיילי הבריגדה היהודית.

בפברואר 1947 העפיל לארץ בספינה "חיים ארלוזורוב".

לאחר ששהה כחצי שנה בקפריסין הצליח זאב להגיע לארץ ולהצטרף לקבוצת הכשרה של "עליית הנוער" בכפר רופין שם שהו חבריו מקבוצת "סלוינו" באיטליה.

בשנת 1948, ימי מלחמת העצמאות, עזב זאב את ההכשרה והתגייס לצבא.

בליל כ"א בכסלו תש"ט (23.12.1948) בקרב על משלט 86 מצפון לח'אן-יונס נפל זאב.

החלל הינו "נצר אחרון".

יהי זכרו ברוך

טוראי לילה (לילינקה) נודלמן

בת לובה ויעקב

בת יעקב ולובה. נולדה ביום כ"ט בניסן תרצ"ב (5.5.1932) באודיסה שבברית-המועצות,
בשנת 1942 נפל אביה ששירת בצבא האדום והיא ואמה הצליחו להימלט מפני הפולשים המרצחים.
כתום המלחמה עלה בידיהן להשיג רישיון "לחזור" לפולין כפליטים החוזרים למולדתם.
לילה הצטרפה לקבוצת הכשרה חלוצית ויצאה עמה בנתיב-הבריחה דרך צ'כיה ואוסטריה לאיטליה.
אחרי הכשרה ולימוד נוספים העפילה הקבוצה לארץ, ובשנת 1947, אחרי שנה במחנות-קפריסין,
עלתה לארץ בחבורת-נוער והמשיכה את הכשרתה בגרעין התיישבותי ברמת-דויד.
בראשית מלחמת-הקוממיות הצטרפה לנח"ל ואחרי שחרור הדרך לנגב יצאה עם הגרעין להתנחלות
ולשמירת-הגבול בקבוצת צאלים שבאיזור באר-שבע.

בליל ו' בתמוז תש"ט (3.7.1949), בעמדה בלילה בשמירה על גבול-המשק, נהרגה מרימון-יד
של האויב שנזרק אליה.
בשנת 1963 ניטעה חורשה על-שמה בצאלים.

יהי זכרו ברוך

טוראי משה (מאוריציו) סמוביץ

בן חנה ויצחק

בן חנה-רבקה ויצחק, נולד בחודש אוגוסט 1923 ברומניה.

הוא עבר בשלום את אימי מלחמת-העולם השנייה ומששוחררה רומניה החל לצאת בדרך לארץ.

שלוש שנות נדודים עברו עליו בדרך לארץ.

גם את תחנת מחנות המעצר בקפריסין עבר.

משה הגיע לארץ בחודש מרס 1948 ומיד עם בואו התגייס לצבא. רבה היתה שמחתו על שניתנה לו ההזדמנות להשתתף במלחמת- העצמאות. הוא חלם על חיי-שלום בעתיד, עת יעבור לעבודה חקלאית, יביא אליו את ההורים ויפרנסם.

משה שירת בחטיבה 7 והשתתף במבצע "בן-נון ב' " - ההתקפה השנייה על מערך הלגיון בלטרון, בניסיון לפרוץ את הדרך לירושלים.

בקרב זה נפל ביום כ"א באייר תש"ח (30.5.1948) בחזית לטרון.

ביום ב' בסיוון תש"י (18.5.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בעפולה.

יהי זכרו ברוך

טוראי שלום (שלום'קי) פינקלשטיין

בן חיה וישראל

בן חיה וישראל, נולד ביום ט' בסיוון תרצ"א (25.5.1931) בעיירה רז'ילוב שליד העיר לומז'ה, פולין, להורים חובבי-ציון. עם פלישת הגרמנים וטבח יהודי העיירה נמלט על נפשו, יחד עם הוריו, ואחר-כך נפרד מעליהם וגר בקרב נוצרים בשם נוצרי. ביום השחרור היה בן 14.

מאז חתר בכל כוחותיו להגיע לארץ. הגיע לאיטליה והצטרף לחברת הנוער "סלבינו".

ב-27.2.1947 עלה ארצה בספינת-המעפילים "חיים ארלוזורוב", נתפס עם חבריו ונשלח לקפריסין. שם ישב כ – 6 חודשים עד שהשתחרר והצטרף אל הוריו, שנותרו בחיים והגיעו בינתיים לארץ.

עם פרוץ מלחמת-העצמאות ועל אף גילו הצעיר התנדב בין הראשונים לפלמ"ח ("הוסיף" שנה לשנותיו), הצטרף לגדוד "הפורצים" והשתתף בליווי שיירות לירושלים. אחר-כך הועבר לקרית ענבים והשתתף בקרבות המרובים על ירושלים ועל פריצת הדרך אליה.

ביום י"ז באייר תש"ח (26.5.1948), בשעת התקפת הלגיון על מחנה הראדאר, חש שלום לעזרת חבריו הפצועים ותוך כדי כך פגע בו רסיס פגז-אויב והרגו.

הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית ענבים.

יהי זכרו ברוך

טוראי מנחם פרייזלר

בן רחל ושלמה

בן רחל ושלמה, נולד בשנת 1929 באחת מערי רומניה להורים שומרי-דת ומסורת. בימי מלחמת-העולם השנייה עלה הכורת על בית-אביו ואילו הנער נלקח למחנה-עבודה על אדמת רוסיה, הצליח לברוח משם ולהצטרף לפרטיזנים והיה לוחם פעיל בנאצים עד יום השחרור, 9.5.1945. אז חזר לרומניה ולא מצא איש ממשפחתו בחיים. כאן גמלה בו ההחלטה לעלות לארץ. הוא הצטרף למעפילי האונייה "חיים ארלוזורוב" שנתפסה על-ידי הבריטים ואנשיה נשלחו לקפריסין. כשלושה-עשר חודש היה עצור בקפריסין עד שהורשה לעלות, בשנת 1948.

כשעלה לארץ התיישב בתקומה והצטרף לתנועת "הפועל המזרחי".

כפרטיזן ותיק וצלף מעולה מילא תפקידו בהגנת בארות יצחק המותקפת.

ביום ח' בתמוז תש"ח (15.7.1948), כשנבצר מהחברים להחזיק בעמדה והמפקד דרש ממנו לעזוב את המקום, סירב ונשאר ובה נפל. "אני רוצה ללחום בעד עמי ומולדתי," אמר.

נקבר בתקומה.

ביום כ' באייר תשי"ב (15.5.1952) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר- הרצל בירושלים.

יהי זכרו ברוך

טוראי שלמה קרמפף

בן אדלה ולאון אריה

נפל ביום א' בניסן תש"ט (31.03.1949)

בן 18½ בנופלו

מקום מנוחתו בית העלמין האזרחי צאלים

בן אדלה ולאון אריה. נולד ביום כ"ז באייר תר"צ (25.5.1930) בעיר ברודי שבפולין.

בהיותו בן כתשע שנים החלה מלחמת העולם השנייה, במהלך המלחמה איבד את כל בני משפחתו רק הוא שרד.

בתום המלחמה הגיע עם ניצולים יהודים נוספים לכיוון איטליה, שלמה הצטרף לקבוצת ילדים יהודים בעיר סלבינו שבהרי האלפים, שנקראה לימים – "ילדי סלבינו", שם עברו שיקום פיזי ונפשי מתלאות אותן חוו בתקופת השואה ואובדן בני משפחתם.

בפברואר 1947 העפיל שלמה לארץ בספינה "חיים ארלוזורוב". האניה נתפסה והמעפילים שולחו למחנה המעצר בקפריסין.

בספטמבר 1947 הגיע ארצה והצטרף לקבוצת הכשרה של עליית הנוער בכפר רופין בעמק שאן ביחד עם חבריו מקבוצת "סלבינו".

בתחילת 1948, ימי מלחמת העצמאות, עזב את ההכשרה והתגייס לחטיבת "גולני" שלחמה בצפון הארץ.

באחד מקרבות החטיבה באזור ג'נין במאי 1948 נפצע שלמה קשה בראשו. הוא נותר פצוע בשדה הקרב שעות ארוכות בשל הקשיים לחלצו תחת אש. הוא שוחרר מבית החולים בחלוף מספר חודשי אשפוז כשהוא סובל מפגיעות גופניות, פגיעות ראש ומאובדן זיכרון.

עם שחרורו, הצטרף לחבריו מגרעין "סלבינו" שהיו ממקימי קיבוץ צאלים בנגב המערבי.

טוראי שלמה קרמפף נפל בעת מילוי תפקידו ביום א' בניסן תש"ט (31.3.1949).
בן שמונה עשרה שנים וחצי בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית העלמין בצאלים.

יהי זכרו ברוך

הוא מונצח באנדרטת "יד לנופלים" לבני התנועה הקיבוצית ביערות מנשה (משמר העמק).

טוראי יוסף (שיו) שיוביץ

בן הילדה ויעקב-צבי

בן הילדה-אסתר ויעקב-צבי, נולד ביום כ"ה בטבת תר"ץ (25.1.1930) בעיר רטה (סנץ), צ'כוסלובקיה. בתקופת מלחמת- העולם השנייה עברה המשפחה עם גל-הפליטים הראשון לבודפשט, בירת הונגריה ועם כניסת הגרמנים לבודפשט הצטרף יוסף בן ה15- עם אביו ואחיו למחתרת ההונגרית. לאחר שבני משפחתו נתפסו והובלו למחנה-ריכוז נותר יוסף לבדו כשנה. כעבור זמן נפגש עם אחיו ואחותו שהצליחו להימלט ממחנה-הריכוז והצטרפו לגרעין התיישבותי (שהצטרף אחר-כך למשואות יצחק). בדרכו לארץ עבר יוסף את מחנות אוסטריה, גרמניה ואיטליה, ובדצמבר 1947 ראה את חופי הארץ מעל סיפון אוניית-המעפילים "חיים ארלוזורוב" שנתפסה והועברה לקפריסין.

מיד עם בואו ארצה התגייס לצבא. יוסף השתתף כמקלען בכל קרבות גדודו בחטיבת "אלכסנדרוני" ועימו ירד לדרום. בעת מבצע "חורב", נערך מבצע "חיסול" נגד "כיס פלוג'ה", שבו היתה נצורה חטיבה מצרית. ההתקפה נערכה על אגפו המזרחי של ה"כיס", באזור עיראק אל-מנשיה. כוחות "אלכסנדרוני" פרצו לכפר מדרום והשתלטו על חלקו, אך הסתערותם על התל שמצפון לכפר נהדפה. בינתיים התאוששו המצרים ותקפו נגד ואילצו את כוחותינו לסגת. חלק מהכוח נלכד בתוך הכפר. בשעת נסיגת מחלקתו מהשטח נשאר עם מקלעו וחיפה על הנסוגים עד רגעי חייו האחרונים.

יוסף נפל ביום כ"ו בכסלו תש"ט (28.12.1948). נקבר בפלוג'ה.

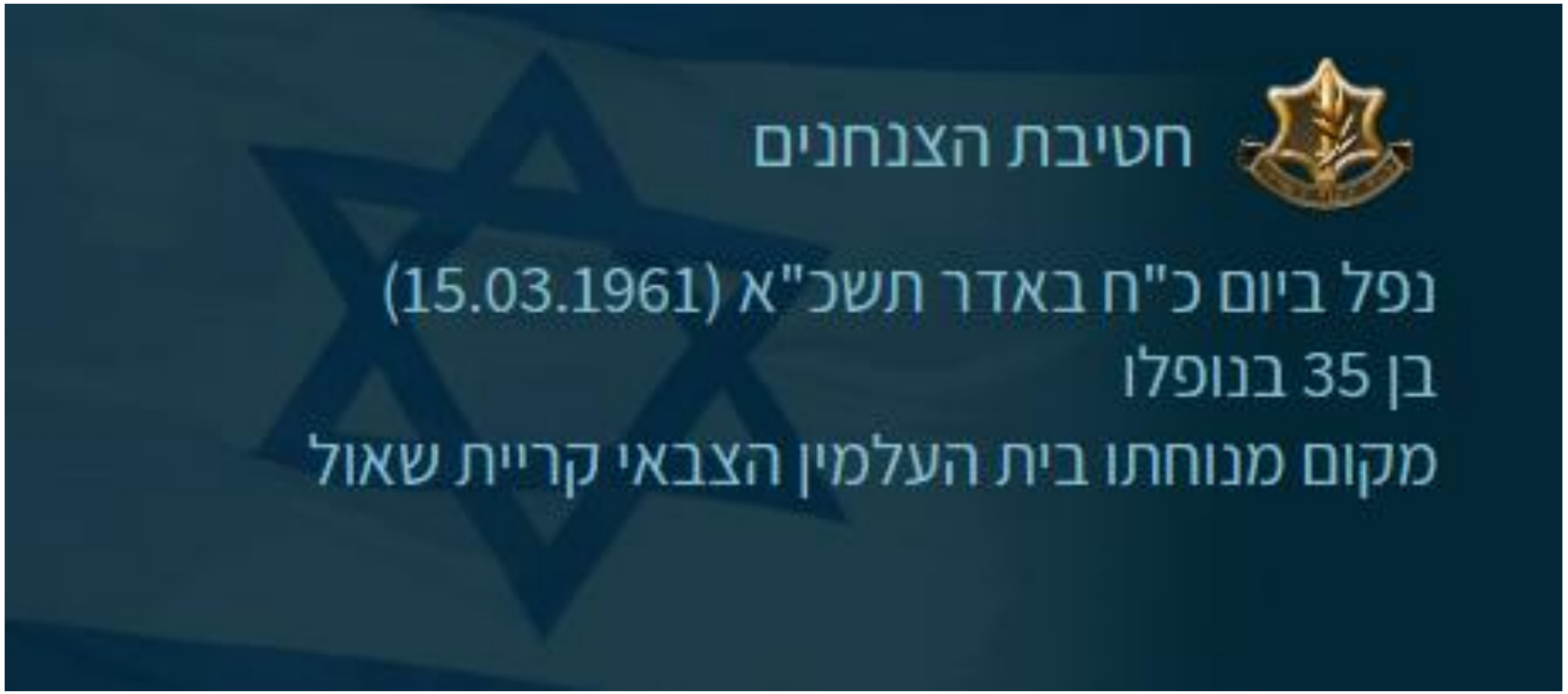
כעבור זמן הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בנחלת יצחק.

יהי זכרו ברוך

סגן אלוף ישראל שרגא
בן בלה וזלמן

בן זלמן ובלה. נולד ביום כ"ח באב תרפ"ו (8.8.1926) בטרנופול אשר בפולין.

בהגיעו לגיל י"ג פרצה מלחמת-העולם השניה, וכעבור שנתיים, בשנת 1941, נרצחו אמו ושתי אחיותיו בידי הצורר הנאצי (האב ואחות נוספת, מצאו מפלט בארצות-הברית). שרגא מצא מקלט בעליית-גג קטנה וצרה בפולין בבית משפחה נוצרית שנתנה לו מחסה. הוא היה קרוב לפרטיזנים אשר אימצוהו וגידלוהו ביד אבהית בעשותו בקרבם ביערות.

בתום מלחמת-העולם עקר שרגא לגרמניה והצטרף להכשרת ניל"י בתנועת "גורדוניה" ובשנת 1946 עזב את גרמניה ופניו מועדות לארץ.
כמה פעמים ירד באניות-מעפילים שונות עד שלאחרונה הפליג באניית-המעפילים "חיים ארלוזורוב". אבל האניה נתפסה והמעפילים הוגלו לקפריסין. שם שהה שרגא עד פברואר 1948.

מייד לבואו התגייס לצה"ל ומאותו יום לא הפסיק את שירותו הצבאי עד יומו האחרון. שרגא עבר קורס-קצינים, השתייך לצבא הקבע והגיע לדרגת סגן-אלוף וכאשר עבר למלא תפקיד במטה הכללי עבד בשקידה ולא שאף להתבלט במיוחד. שרגא היה עממי וישר-דרך וכל אדם היה מכובד עליו. רבים ידעו לפנות אליו בצר להם ולא היה מקרה שהשיב את פני חברו. כאיש-מעשה היה חדור-ריאליות והשתדל להשלים עם העובדות כמות-שהן.

ביום כ"ח באדר תשכ"א (15.3.1961) נפל בשעת מילוי תפקידו והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית-שאול.

הניח אשה ושלושה ילדים.

נזכור
את כולם